

Mycket kunde ifrågasättas; boken är trots allt också ett äreminne över en, som baksidestexten säger, "lysande kulturrepok". Här vimlar av anekdoter och ögonblicksbilder, av värderingar och upplevelser. Hallingbergs framställning är personlig, en kärleksfull och ömsint (och långtifrån snörrät) resa genom en radioepok han var en del av och utan tvivel sörjer. Också som sådan äger den givetvis ett värde.

Patrik Lundell, Lund

Tidningskvinnor 1690–1960. Kristina Lundgren & Birgitta Ney (red.). Studentlitteratur, Lund 2000. 251 s., ill. ISBN 91-44-01045-1.

Redaktörerna Kristina Lundgren och Birgitta Ney har samlat en del prov från våra tidigaste tidningskvinnor, från 1600-talets tryckeriänkor till dagens kvinnliga reportrar. Där finns Wendela Hebbe, som blev tvungen att försörja sig och sina små barn sedan maken gjort konkurs och gett sig av till Amerika. Hon lyckades övertala Lars Johan Hierta att få börja skriva för *Aftonbladet*. I samma tidning, fast några år senare, skrev även Fredrika Bremer reportage. Också Maria Cederschiöld tillhörde dem som under några år medarbetade i *Aftonbladet*.

Anna Branting, gift med Hjalmar Branting, var en kunnig journalist, och en av de första kvinnliga som valdes in i Publicistklubben. 1885. Den inte helt okontroversiella Else Kleen arbetade bl.a. på *Stockholms-Tidningen*, innan hon gifte sig med Gustav Möller, sedermera socialminister i Per Albin Hanssons regering. Ungefär samtida var också den fruktade kritikern Klara Johanson, som recenserade i bl.a. *Dagny* och *Stockholms Dagblad*.

Elin Wägner var en mångkunnig publicist, kanske mest känd som författare och akademiledamot.

Ester Blenda Nordström visade stort socialt engagemang som kom till uttryck i reportagen. En artikelserie hette "En månad som tjänsteflicka på en bondgård", en "wallraffare" långt innan Günter Wallraff var född, nämligen 1914. Hon gav ut några artikelserier i bokform och skrev även flickböcker.

Till de färgstarka journalister som gjorde sin stämma hörd i såväl tidningar som radio hör Barbro "Bang"

Alving, och Marianne Höök, vilkas minne fortfarande är levande.

Detta är ett axplock i raden av kända kvinnliga journalister under ett par århundraden.

Förutom korta introduktioner av journalisterna ges smakprov ur deras publicistiska verksamhet.

Margareta Tellenbach, Bjurred

Henric Schartau till Fredrica Skragge-Nettelbladt. Självavårdsbrev 1805–1821. Bo Ahlberg (utg. och inledning). 169 s., ill. ISBN 91-89515-01-3. – Anders Jarlert och Samuel Rubenson: *Kyrkohistoria i Lund. Fyra föreläsningar.* 53 s. ISBN 91-89515-02-1. – Sven O. Berglund: *Laurentiistiftelsen i brytningstid.* 243 s. ISBN 91-89515-03-X. Meddelanden från Kyrkohistoriska Arkivet i Lund. Ny följd 1–3. Lund 2000.

Serien Meddelanden från Kyrkohistoriska Arkivet i Lund har återupplivats. Den ursprungliga serien grundades av Hilding Pleijel och gavs ut 1942–1984. Hans egen *Kyrklig folklivsforskning. Frågelista 1* låg sedan till grund för uppteckningarna om kyrkligt folkliv i Lunds Universitets Kyrkohistoriska Arkiv (LUKA).

Henric Schartaus brev återfanns 1951 i ett bokskåp som hade tillhört kyrkoherde August Ahlberg. Med tiden hamnade de hos utgivaren av den första boken i den nya följden, Bo Ahlberg. Här kan den som är intresserad av biografier finna en del av intresse.

Bok nummer 2 innehåller två provföreläsningar och två installationsföreläsningar, som de båda författarna hoppas ska kunna ge den intresserade läsaren en inblick i några lundensiska perspektiv. Provföreläsningarnas ämne var Kyrkohistoriens objekt. Inför installationsföreläsningen hade Samuel Rubenson valt att tala om Bibelspridare, biskopar och botgörare – kyrkohistoriska kulturkrokar i kolonialismens tidevarv, och Anders Jarlert om Muntlig kyrkohistoria som vetenskapligt program och problem.

Sven O. Berglunds minnen från ett studenthems tillkomst och uppbyggnad är postumt utgiven. Här passerar många kända namn revy och boken kommer säkert att intressera många av dem som var med.

Margareta Tellenbach, Bjurred